

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

[Prosa quarta libri secundi]

[urn:nbn:de:bsz:31-293110](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-293110)

lo procellas **V**erso cōtat æquore. **R**ara si cō
stat sua forma mūdo. **S**i tātas variāt vices
Crede fortunis hominū caducis **H**omis crede
fugaabō. **C**ōstat æterna positūq; lege est.
Vt cōstet geitū nihil. **P**rosā q̄rta li. ij.

Vm ego vera inq̄m cōmemoras o vir
tutū omniū nutrix nec inficiari possū
prosperitatis meae velocissimū cursū. **H** hoc
est quod recolentē vaelementius coquit. **N**ā
in omni aduersitate fortunæ in foelicissimuz
gen? est infortunij fuisse foelicem **P**. **S**ed
quod tu iquit falsæ opinionis supplicū luis.
id rebus iure imputare nō possis. **N**ā si te hoc
inane nomē fortuitæ foelicitatis mouet q̄m
plurimis maxis q; abūdes me cū reputer. licz
Igit si quod in omni fortunæ tuæ cōsū precā
osissimū possidebas id tibi diuinitus illesum
ad huc inuio latūq; seruat. **P**oteris ne meli
ora q; retines de ifortunio iure causari. **A**tq;

viget i columis illis p̄ciofissimū hūani gnis de
cus **S**ymachus sacer. ⁊ q̄d vite p̄cio non se
gnis emēs. vir tot⁹ ex sapiētia v̄tutib⁹ q̄ fa
ctus suarū secur⁹ tuis igemiscit iurijs **V**iuit
vxoꝝ igemo modesta pudiciāe pudore p̄cel
lēs. ⁊ vt oēs ei⁹ dotes breuit̄ icludā p̄ri siml̄
Viuit inq̄m. tibi⁹ tū vitæ hui⁹ exosa spi
ritū seruat. **Q**uoq̄ vno foelicitatē minui tuā
vel ipsa cesserī tui desiderio lachrymis ac do
lore tabescit. **Q**uid dicā liberos cōsulaēs q̄ruz
iā vt i id ætatis p̄ueris. vel p̄ri. v̄auii spec
mē elucet igenij. **C**ū igif p̄cipua sit mōzlib⁹
vitæ cura r̄tinēdæ o te si tua bona cōgnosca⁹
foelicē cui suppetūt etiā nūc q̄ vita nēo dubi
tat eē cariora. **Q**uare flica iā lachrymas. nō
dū ē ad vnū oēs exosa fortūa. **N**ec tibi mini
um valida tempestas icubuit q̄n tenaces hæ
rēt āchore. q̄ ne op̄ntis so lamē. nec futuri spē
tpis abesse patiant̄ **E**t hæreāt inq̄m præ

cor. illis nanq; manentibus vtcūq; se res ha
beant enatabimus. **S**ed quantum decus or
namentis mris decesserit vides **P.** Et illa.
Promouimus inquit aliquātulū. si te nondū
totius tuæ sortis piget **S**ed felicias tuas fer
re nō possum qui abesse aliquid tuæ beatitudi
ni tā luctuosus atq; anxius oqueraris **Q**uis
est ei tam cōpositæ felicitatis. vt nō aliqua
ex parte cū status sui qualitate rixetur. **A**n
xia enim res est humanorū cōditio bonorū. a
quæ vel nunqm̄ tota pueniat. vel nunqm̄ p
petua subsistat **Q**uic cōsus exuberat. sed est
pudori degener sāguis **D**ūc nobilitas notuz
facit. h̄ āgustia reifamiliaris inclusus esse maliz
ignotus. **I**lle vtroq; arcūfluus vitā cælibē
deflet **I**lle nuptijs felix orbis liberis alieno
cenfum nutrit bæredi. **A**lius prole lætatus fi
lij filiaꝝe delictis moest illœchrymat. **I**cōr
co nēo facile cū fortūæ suæ oditione o cordat.

Inest eni singulis quod inexpertus ignoret
expertus exhorreat. **A**dde q̄ foelicissimi cu
iusq; delicatissimus sensus est. ⁊ nisi ad nutū
cuncta suppetant omis aduersitatis insolēs
minimis quibus q; prostermitur. a deo perexi
gua sunt quæ fortuatissimis beatitudinis sum
mam detrahunt. **Q**uāmultos esse comiectas
qui sese caelo proximos arbitrentur. si de for
tunæ tuæ reliquijs pars eis minima cōtingat
Dic ipse locus quem tu exilium vocas incolē
tibus patria est. **A**deo nihil est miserum nisi
cum putes. **C**ontraq; beata seors omnis est
equanimitate tolerantis. **Q**uis est ille tā foe
lix. qui cum tederit impatientiæ manus sta
tum suū mutare non optet. **Q**uāmultis ama
ritudinib; huānæ foelicitatis dulcedo resper
sa est. quæ si etiam fruenti esse iocunda vide
atur. tamen quō minus cum velit abeat reti
neri non possit. **L**iquet igitur q̄ sit mortaliū

rerū misera beatitudo q̄ nec apud æq̄nimos p̄
petua perdurat. nec anxios tota delectat.
Quid igit̄ o mortales extra petitis intra vos
positā foelicitatē. error vos inscitia q̄ sfūdīt
Ostendā breuiter tibi sūmāe cardinem foelici
tatis. **E**st ne aliquid tibi teipso præciōsius.
nihil in quies. **I**git̄ si tui cōpos fueris posside
bis qd̄ nec tu amittere vnq̄m uelis. nec fortu
na possit auferre. **A**tq̄ ut agnoscas in his
fortuitis rebus btitudinē cōstare nō posse. sic
collige. **S**i beatitudo est sūmū bonū naturæ
ratione de gentis. nec est sūmū bonū qd̄ eri
pi vllō mō potest. qm̄ p̄cellit id quod neque
at auferri. manifestū est q̄ ad beatitudinē
perāpiendā fortunæ instabilitas aspirare nō
possit. **A**d hæc. quē caduca ista foelicitas ve
bit. vel scit eā. vel nescit esse mutabilem si ne
scit. quænā beata fors esse potest ignorantia
cecitāte. **S**i scit metuat necē ē ne amittat qd̄

amitti posse nō dubitat. quare cōtinuus timor
nō sinit esse foelicē. **A**n vel si amiserit negligē
dū putat. **H**ic q̄ pexile bonū ē quod aequo
aio ferat amissum. **E**t qm̄ tu idē es cui p̄sua
sum est atq; insitum p̄ multis demonstratiōni
bus scio. mētes hominū nullo modo esse mor
tales. **C**unq; clarū sit fortuitā foelicitatez cōr
poris morte finiri. dubitari nequit si hæc af
ferre beatitudinē p̄t. quin omne mortalium
genus in miserā mortis sine labat. **Q**uod si
multos scim̄ nō morte solū. verum etiā dolori
bus supplicij q; btitudis fructū q̄sisse. quo
nā mō p̄sens vita facere beatos potest quæ mi
seros transacta non efficiat.

Metrū quartū libri secundi.

Quisquis volet perennem. Cautus po
nere sedem. **S**tabilis q; nec sonori.
Sterni flatibus auri **E**t fluctibus minantem
Curat spernere pontum